

3. De Raderne som der gik —
 2. De på denne bighede —
 1. Svad fortjenster i vort land —

Widvare.

Den Fjerde:

13. Med min kære, skærfaldig,
 14. Lette jolkene i vort land
 15. Svad fortjenster i vort land
 16. Svad fortjenster i vort land

1. Svad fortjenster i vort land
 2. De på denne bighede —
 3. De Raderne som der gik —

Lifwets fart.

Den Fjerde:

1. Svad fortjenster i vort land
 2. De på denne bighede —
 3. De Raderne som der gik —

GS 1458

Widvare.

Den Fjerde:

Polkan.

Ljusad af musikens magt ic.

Den Andra:

Riddarne.

Svad fortjenster i vort land ic.

Den Fjerde:

Lifwets fart.

Lifwet förgår som en flod på dess bölja ic.

Den Fjerde:

Myrtienkransen.

Han är det han hvars blick mig söker ic.

Den Femte:

Kärleksvisa.

En gång i bredd med mig ic.

2. Tro mig dock ej så svag
 3. Trots af hjertats slag
 Att jag skall glömma dig
 Om du glömt mig
 Hast ögat gjöt en tår
 Låts en gång hjertats sår
 Sorgen den wänta kan
 Som trott en man.

3. Men när din blick jag ser
 Mun som så vänligt ler
 Då blir jag ond på mig
 Som mistrott dig
 Lydan den war för stor
 Hjertat det knappast tror
 Hlidan hon fruktar
 Afund har rådt.

(Kostar 1 skilling Banko.)

WEXB, 1846.

Trykt uti f. d. Nasto Boktryckeri.

1. Han är det han hvaras bild mig föter
I myrens flogar i enslighet
Der badden sig förtröligt tröter
Och der min hjord pår gå i bet.
2. Men som en vårdags första ljusning
Sed han vid badden der i gård
Och se på jag med förhusing
Min myrten trand ut hvars här.

Myrtenfransen.

Den Fjärde:

2. Skärlets pampar och doftande fröar
Stunt är som hoppet och spådet blåd
Dorrande minn hemmets varma ston,
Sjygg hon är, hon är sitt hon är glad,
Men om hon på en hjertavälsel från
Sunder hon ide hon gungar der på
Käggad af välsel till skärlets lund
Och på den blommans blomstrar ända.
3. Skärlet är enbart det unga och stunda
Stundast fröden är ungdomens fröjd
Ungdomens ofuld är öfver denna
Sjyggets förklarande strålande fröjd
Sjyggets förklarande om skärlet och ära
Stundast af skärlet i ungdomen är på
Men sjygg är den som i allden kan bära
Och sin förklarande utlof annu.

10. Skärlet valla
Dana fästa:
Skärlet den är som solens glöd
Och valla av blommande dö.
11. Liden lärer alla far
Men skollans lärer ej af ar
Det är djupt som hvarvets samn
Och tärlet är det namn.
12. Skollan lärer allt i brand
Och för skollans döla föll
Och för skollans döla föll
Och skollans glädjens föll.

6. Skollan är en farlig dans
Lär man der förklarar sans
Och trösktast bor i det minn
Och på lusen lusen ut.
7. Liden lärer alla far
Men skollans lärer ej af ar
Det är djupt som hvarvets samn
Och tärlet är det namn.
8. Skärlet är en ungdomens fröjd
Ungdomens ofuld är öfver denna
Sjyggets förklarande strålande fröjd
Sjyggets förklarande om skärlet och ära
Stundast af skärlet i ungdomen är på
Men sjygg är den som i allden kan bära
Och sin förklarande utlof annu.

Den Första:

Polkan.

Ljusad af musikens makt,
Jag dansar efter Polkans takt;
Och med min slida arm i arm
Jag der mig håller varm.

2. Hur suckar hon i Wallens ring!
Hvar suck betyder någonting;
Hvad under att jag ej ändå
Den gåtan kan förstå.

3. Rinden rodnar, munnen ler;
Hur skälmst det öga på mig ser;
Och blomsterfransen i det här
Förhöjer glädjens vär.

4. Hvem kan ana farans stund,
När Wallen går af hjertats grund;
Mera snärjd för hvarje fjät
De bli af Amors nät.

5. Hoppla, stampa, Nida trampa
Hjertans lampa: brinner
Hvad ej slidan förr begrep
Hon lärt genom Polkans knep.

3. Lissom en vårdag var mitt hjerta
Den stund jag denna fransen knöt
En hemlig fruktan gaf mig smärta
När jag den sista blomman bröt.

4. Jag såg mig om och denna gången
Min sista frihetsfud jag drog
Och lilla blomman jag var fången
Ljus var din hämnd men flyktig nog.

5. Han ofskuldsfull sig mot mig böjde.
Lit daggens pärlor på det blad
För mig lissom en tår sig röjde
Hvarmed han om förskoning bad.

6. Lissom en släkt ur myrtenstogen
En susning viskar nu till mig
Monn någon älsfeling om och trogen
Förtjent den fransen utaf mig.

Den Femte:

En Kärleksvisa.

En gång i bredd med mig
Presten skall fråga dig
Om du vill blifva min
Urwalda vän
Plöja och intet så
Älska och intet så
Bättre kallt sinne ha
Än såfängt hopp.